

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 05 septembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, în privința inculpatului

Rotari Ion.

Termenul de examinare,

instanța de fond: 01.03.2018 – 05.09.2018,

instanța de apel: 13.09.2018 – 07.11.2018,

instanța de recurs: 20.12.2018 – 30.01.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 05 septembrie 2018, Rotari Ion a fost condamnat în baza art. 187 alin. 2 lit. b), d), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără aplicarea amenzii.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Totodată, a fost încetat procesul penal în privința lui Rotari Ion, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe motivul împăcării părților.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că în noaptea de 12 noiembrie 2013 spre 13 noiembrie 2013, inculpatul Rotari Ion, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns a pătruns în gospodăria lui Vatamaniuc xx, din s. xx, r-nul xx, de unde a sustras un televizor de model "xx" la prețul de 7000 lei, un monitor de model "xx" la prețul de 3000 lei, un procesor de calculator cu prețul de 2000 lei, un maus pentru un calculator la prețul de 70 lei, o cameră video de model "xx" la prețul de 4000 lei, un telefon mobil de model "xx" la prețul de 2000 lei, un polizor unghiular, cauzându-i o daună considerabilă în valoare totală de 18.070 lei.

Tot el, la 22 septembrie 2014, aproximativ ora 14.30, împreună cu Filip Ion și Filip Alexei, care au fost condamnați prin sentința Judecătoriei Drochia din 14 martie 2016, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei personae, au pătruns în gospodăria lui Balan xx din s. xx r-nul xx, de unde au sustras 6 pui de rasă "xx", cu prețul de 250 lei fiecare, în valoare totală de 1500 lei și 6 hulubi de rasă "xx" la prețul de 200 lei fiecare, în sumă totală de 1200 lei, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 2700 lei. Fiind depistați de Balan xx, la solicitarea ultimului de a renunța la sustragerea dată, Rorai Ion, l-a lovit cu o lopată peste mîna stîngă, prin ce i-a cauzat leziuni corporale neînsemnate.

Instanța a reținut că inculpatul și-a recunoscut vina parțial, însă din ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, vina acestuia a fost dovedită integral și i-a încadrat acțiunile în baza art.186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, și în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață, cu cauzarea de daune în proporții considerabile

Ținând cont că la 03.08.2018, partea vătămată Grădinari V. a înaintat o cerere instanței de judecată, prin care a solicitat încetarea procedurii pe caz, deoarece s-au împăcat și careva pretenții de ordin material, moral față de inculpat nu are, precum și de prevederile art. 109 alin. (1), (2) Cod penal, 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pe episodul de învinuire a inculpatului în baza art.186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, urmează a fi încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților.

La stabilirea pedepsei pe art. 187 alin. 2 lit. b), d), e), f) Cod penal, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care se califică ca gravă, de persoana celui vinovat, care se căiește sincer de cele comise, este holtei, locuiește împreună cu bunei, fiind orfan din copilărie, că se caracterizează negativ la locul de trai, se află la evidența specială la Inspectoratul de Poliție Drochia, fiind depistat în consum de băuturi alcoolice și substanțe narcotice, de lipsa circumstanțelor agravante, de faptul că nu are antecedente penale, că prejudiciul material a fost recuperat părții vătămate, care prin cererea din 03.08.2018, a menționat că nu are careva pretenții materiale ori morale față de inculpat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, concluzionând că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare, însă fără izolare de societate.

Pe lângă aceasta, instanța a invocat respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, în sumă de 35.664,72 lei, suportate la extrădarea lui din Franța.

Or, potrivit art.227 alin.1) și 3), 535 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și care urmează a fi plătite pentru acordarea

asistenței juridice garantate de stat, cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional. Conform art.11 din Legea cu privire la asistența juridică internațională în materie penală nr. 371 din 01.12.2006, statul solicitant suportă următoarele cheltuieli de îndeplinire a cererii de asistență juridică: c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant. Statul solicitant suportă: c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant; d) cheltuielile de tranzit al persoanelor de pe teritoriul unui stat terț. În corespundere cu art. 24 din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți. Cheltuielile ocazionate de tranzit prin teritoriul părții solicitate pentru tranzit vor fi în sarcina părții solicitante. În caz de extrădare, provenind de pe un teritoriu nemetropolitan al părții solicitate, cheltuielile ocazionate de transportul între acest teritoriu și teritoriul metropolitan al părții solicitante vor fi în sarcina acesteia din urmă. Aceeași regulă se va aplica pentru cheltuielile ocazionate de transportul între teritoriul nemetropolitan al părții solicitate și teritoriul metropolitan al acesteia, a conchis că cheltuielile suportate pentru extrădarea unei persoane urmează a fi puse în sarcina statului și nu a inculpatului.

3. Procurorul în Procuratura Drochia, Oleg Rusu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasate de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile de extrădare în sumă de 35.664,72 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond a ignorat prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală și, cu toate că au fost prezentate instanței documente ce justifică suma suportată pentru extrădare, neîntemeiat nu a dispus încasarea cheltuielilor de judecată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a conchis că prima instanță nu a admis derogări de la procedura penală și soluția instanței în partea dată este una întemeiată și corectă.

Astfel, potrivit art. 227 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și se plătesc din sumele alocate, de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Prin urmare, cheltuielile respective sunt cheltuieli suportate în legătură cu extradarea persoanei, dar nu sunt prevăzute de legislator pentru încasare de la inculpat.

Legislația, inclusiv procesual penală, nu prevede încasarea de la inculpat a cheltuielilor ce țin de extradarea persoanei, totodată asistența juridică internațională în materie penală nu cade sub imperiul cheltuielilor judiciare, deoarece dispoziția art. 535 Cod de procedură penală, indică precis, că cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării

sale dacă nu este stabilit un mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional.

Potrivit art. 11 alin. (2) din Legea cu privire la asistența juridică internațională în materie penală nr.371 din 01.12.2006, statul solicitant suportă următoarele cheltuieli de îndeplinire a cererii de asistență juridică: c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, a declarat recurs ordinar, în care solicită *casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura cheltuielilor de judecată, cu dispunerea încasării în contul statului de la inculpat a cheltuielilor pentru executarea extradării în sumă de 35664,72 lei.*

Recurentul a indicat că în urma acțiunilor infracționale a inculpatului au avut de suferit părțile vătămate, cât și statul a suportat multiple cheltuieli în vederea extradării ultimului din Franța.

Instanțele de fond au ignorat prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Constatarea vinovăției inculpatului de către instanțele de fond cu stabilirea pedepsei penale fără încasarea din contul lui a cheltuielilor judiciare ar atrage după sine neasigurarea scopului pedepsei penale, și anume reeducarea inculpatului și restabilirea ordinii de drept, ba din contra într-un mod tăcut va favoriza comiterea în continuare a faptelor analogice pe viitor. În rezultatul unor astfel de soluții a instanței de judecată are de suferit statul.

În cazul dat, inculpatul putea fi obligat să achite aceste cheltuieli judiciare, deoarece dânsul a dispus de surse financiare pentru a ajunge în Franța, a fost adus în condiții confortabile în R. Moldova, este apt de a munci, este persoana în rezultatul acțiunilor infracțiunilor ale căruia au fost comise infracțiuni și ca urmare fiind necesară pornirea urmării penale și necesitatea întreprinderii de către organul de urmărire penală și necesitatea întreprinderii de către organul de urmărire penală a măsurilor procesuale în vederea asigurării prezenței lui în fața instanțelor de judecată, precum și satisfacerea pretențiilor materiale ale părților vătămate, eschivându-se intenționat de răspundere penală prin părăsirea teritoriului R.Moldova.

În drept, recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) și art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu argumentele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu normele de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru extradarea inculpatului, urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării în aspectul vizat.

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare la fel este lipsită de orice temei legal.

Totodată, motivele invocate în respectivul recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

În același timp, se atestă și poziția divergentă a recurentului, care solicită casarea deciziei instanței de apel cu încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat în contul statului, dar făcând trimitere la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod

de procedură penală, care prevede că, judecând recursul, instanța îl admite, casează, parțial sau total, hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe. Or prin sentința primei instanțe a fost respinsă cererea acuzării (pct. 1., 2., 5. din decizie).

Este de reținut și că, potrivit art. 435 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl admite, casează hotărârea atacată, rejudgecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, doar dacă nu se agravează situația inculpatului.

Astfel, soluția solicitată de recurent: „*casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura cheltuielilor de judecată, cu dispunerea încasării în contul statului de la inculpat a cheltuielilor pentru executarea extradării în sumă de 35664,72 lei*”, nu cade sub incidența normei vizate, deoarece ar agrava situația inculpatului, adică nu are niciun suport juridic (pct. 5. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar declarat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, împotriva sentinței Judecătorei Drochia din 05 septembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, în privința inculpatului Rotari Ion xx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 28 februarie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun